Judecătoria Chișinău
sediul Centru

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de

Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY”

împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX”

(încasarea taxei de stat achitată la depunerea acțiunii)

Dosarul nr. 2c-184/2026
(Număr PIGD:2-26008869-12-2c-27012026)

Taxa de stat nu se compensează automat ca urmare a unei plăți efectuate de pârât după intentarea procesului. Pentru aplicarea art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă, este necesar ca plata să reprezinte satisfacerea benevolă a pretenției deduse judecății, dar nu executarea unei obligații aferente unui alt raport contractual dintre aceleași părți.

municipiul Chișinău
2 aprilie 2026

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componență:
președintele ședinței, judecătorul Ion BOCAN,
grefier Iulia PADURARI,
cu participarea:
reprezentantului pârâtei Anatolie CULICOV,
în lipsa
reprezentantului reclamantei Sergiu DODON,

în sediul instanței, în ședință de judecată publică și în procedură contencioasă generală, a examinat cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată concretizată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX" cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată,-

constată următoarele:

ÎN FAPT.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la 27 ianuarie 2026, Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY" în contradictoriu cu Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX" solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea sumei de 300.000 MDL și încasarea taxei de stat achitate la depunerea acțiunii în mărime de 9.549,97 MDL.

Argumentele expuse de reclamantă în susținerea acțiunii formulate.

Potrivit circumstanțelor de fapt expuse de reclamantă, la 10 iulie 2024, între părțile litigante a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 10/07/2024, în temeiul căruia, pârâta s-a obligat să vândă reclamantei un vehicul de model DAF CF 480, iar reclamanta s-a obligat să achite prețul vehiculului în valoare de 47.550 EUR, în condițiile și termenele prevăzute de contract.

Conform pct. 3.3 din contract, reclamanta a achitat avansul de 300.000 MDL, restul sumei urmând a fi achitat la devamarea automobilului, însă, până la data depunerii acțiunii, pârâta nu a importat automobilul respectiv, respectiv, a admis o încălcare a clauzelor contractuale.

În legătură cu faptul că pârâta nu și-a onorat obligația de importare a automobilului, la 25 noiembrie 2025, reclamanta în temeiul art. 916 alin. (1), 921 alin. (1) și art. 926 din Codul Civil, a notificat pârâta despre rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 10/07/2024 din 10 iulie 2024, ca urmare a neexecutării esențiale a obligațiilor contractuale și a solicitat restituirea sumei de 300.000 MDL, în termen de 15 zile, însă, avansul nu a fost restituit până la depunerea acțiunii.

Solicita reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY" pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea sumei de

300.000 MDL și încasarea taxei de stat achitate la depunerea acțiunii în mărime de 9.549,97 MDL.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, la 2 aprilie 2026, reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY" a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX" a sumei de 9.579,97 MDL, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În argumentarea cererii respective, reclamanta indică că după depunerea acțiunii, la 31 martie 2026, în temeiul ordinului de plată nr. 81, pârâta a achitat suma de 300.000 MDL, cu titlu de rambursare a avansului.

Respectiv, ca urmare a executării cerinței de bază, reclamanta a considerat oportună micșorarea cuantumului pretențiilor formulate, în sensul solicitării încasării din contul pârâtei a taxei de stat achitate la depunerea acțiunii.

În drept, cerința reclamantei cu privire la încasarea taxei de stat a fost întemeiată pe dispozițiile art. 90 și 94 din Codul de procedură civilă.

Apărările formulate de pârâtă.

Instanța a comunicat pârâtei copia cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexă, însă, pârâta nu a formulat referință.

Poziția participanților la proces expuse în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX", administratorul Anatolie CULICOV, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată concretizate. În susținerea poziției sale, acesta a declarat că nu este de acord cu compensarea taxei de stat achitate de reclamantă la depunerea acțiunii, întrucât cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe un contract de vânzare-cumpărare în temeiul căruia reclamanta nu ar fi efectuat nicio achitare.

Reprezentantul pârâtei a relatat că, la 10 iulie 2024, între părțile litigante ar fi fost încheiate două contracte de vânzare-cumpărare, cu același număr, însă având obiect/preț diferit. Potrivit acestuia, reclamanta a efectuat achitări în sumă de 300.000 MDL doar în temeiul celui de-al doilea contract de vânzare-cumpărare din 10 iulie 2024, contract care nu ar fi fost rezoluționat de reclamantă. Acesta a explicat că suma de 300.000 MDL ar fi fost achitată de reclamantă pentru achiziționarea automobilului de model DAF CF 480 T, anul fabricării 2018, al cărui preț negociat de părți ar fi fost de 47.880 EUR. La 21 august 2024, pârâta ar fi asigurat importarea autovehiculului respectiv în Republica Moldova, însă reclamanta nu ar fi achitat integral prețul automobilului, motiv pentru care acesta nu i-ar fi fost transmis.

Prin urmare, reprezentantul pârâtei a susținut că, de vreme ce acțiunea reclamantei a fost întemeiată pe pretinsa neexecutare a obligațiilor contractuale asumate de pârâtă în baza contractului din 10 iulie 2024, care prevedea prețul de achiziție al automobilului în mărime de 47.550 EUR, iar suma de 300.000 MDL ar fi fost achitată în temeiul unui alt contract din aceeași dată, care prevedea prețul de achiziție de 47.880 EUR, cerința reclamantei privind compensarea taxei de stat urmează a fi respinsă.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY", Sergiu DODON nu s-a prezentat, însă, prin cererea depusă pe 2 aprilie 2026, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ.

Articolul 82 din Codul de procedură civilă statuează că:

„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.”

Articolul 90 din Codul de procedură civilă prevede că:

„Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte:

a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor;

b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului;

c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată;

d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă;

e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel;

f) cheltuielile de căutare a pîrîtului;

g) cheltuielile de efectuare a expertizei;

h) cheltuielile de executare a actelor judiciare;

i) cheltuielile de asistenţă juridică;

j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii;

k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut;

l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.”

Articolul 94 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă prevede că:

„(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

(2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui.”

Articolul 97 din Codul de procedură civilă prevede că:

„(1) În cazul în care îşi retrage cererea de chemare în judecată sau renunţă la acţiune pînă la comunicarea către pîrît a cererii, reclamantul nu beneficiază de compensarea cheltuielilor suportate. Dacă el a renunţat după comunicarea cererii de chemare în judecată, instanţa îl obligă, la cererea pîrîtului, să compenseze acestuia cheltuielile suportate.

(2) Dacă reclamantul renunță la pretenții din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pîrît după intentarea acţiunii, instanţa, la cererea reclamantului, îl obligă pe pîrît să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistenţă juridică.

(3) Dacă reclamantul a intentat acţiunea fără a înainta în prealabil pretenţii pîrîtului, iar pîrîtul a recunoscut în judecată imediat pretenţiile, cheltuielile de judecată se suportă de către reclamant.

(4) Dacă, la încheierea tranzacţiei, părţile au prevăzut modul de repartizare a cheltuielilor de judecată, inclusiv a sumei cuvenite avocatului pentru asistenţă juridică, instanţa soluţionează problema în conformitate cu înţelegerea părţilor.

(5) Dacă, la încheierea tranzacţiei, părţile nu au prevăzut modul de repartizare a cheltuielilor de judecată, acestea se consideră compensate.

(6) Dacă, după depunerea cererii de chemare în judecată, părţile au recurs la mediere şi s-au împăcat parţial, taxa de stat se reduce proporţional valorii pretenţiei soluţionate prin tranzacţie."

MOTIVAREA INSTANȚEI.

Audiind explicațiile participanților la proces, cercetând înscrisurile și probele administrate la dosarul cauzei, verificând temeinicia argumentelor expuse de reclamantă, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei acțiunii concretizate, aceasta urmând a fi respinsă, pentru următoarele considerente.

Probatoriul administrat și cercetat nemijlocit în ședința de judecată atestă că la 10 iulie 2024, între Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX", în calitate de vânzător și Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY", în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a mijloacelor de transport nr. 10/07/2024, conform condițiilor căruia vânzătorul și-a asumat de a vinde, iar cumpărătorul și-a asumat obligația de a cumpăra și achita prețul automobilului de model DAF CF 480, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G179081, anul producerii 2017 (filele dosarului 26-32).

Clauzele inserate în punctele 3.1-3.3 din contractul de vânzare-cumpărare a mijloacelor de transport nr. 10/07/2024, stabilesc că prețul de vânzare al automobilului DAF CF 480 este convenit de părți și constituie 47.550 EUR, inclusiv TVA, iar achitarea se va efectua prin transfer bancar în contul de decontare al vânzătorului la cursul de schimb valutar al euro pentru persoane juridice la COMERȚBANK, stabilit la data transferului. Condițiile de achitare: 33.000 EUR – în ziua semnării contractului, suma rămasă de 14.550 EUR – la sosirea automobilului în Republica Moldova.

Materialele cauzei mai atestă că la 10 iulie 2024, între Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX", în calitate de vânzător și Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY", în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a mijloacelor de transport nr. 10/07/2024, conform condițiilor căruia vânzătorul și-a asumat de a vinde, iar cumpărătorul și-a asumat obligația de a cumpăra și achita prețul automobilului de model DAF CF 480 T, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G209432, anul producerii 2018 (filele dosarului 45-47).

Clauzele inserate în punctele 3.1-3.3 din contractul de vânzare-cumpărare a mijloacelor de transport nr. 10/07/2024, stabilesc că prețul de vânzare al automobilului DAF CF 480 T este convenit de părți și constituie 47.880 EUR, inclusiv TVA, iar achitarea se va efectua prin transfer bancar în contul de decontare al vânzătorului la cursul de schimb valutar al euro pentru persoane juridice la COMERȚBANK, stabilit la data transferului. Condițiile de achitare: 47.880 EUR la data semnării contractului de vânzare-cumpărare nr. 3 din 15 august 2024.

Prin declarația vamală din 21 august 2024, se confirmă că Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX" a importat în Republica Moldova autovehiculul de model DAF CF 480 T, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G209432, anul producerii 2018 (fila dosarului 48).

Ordinul de plată nr. 550 din 16 august 2024, confirmă că reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” a transferat la contul bancar de decontare al pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX” suma de 100.000 MDL, cu destinația plății – *plata pentru DAF CF 450, conform contractului nr. 10/07/2024 din 10 iulie 2024* (fila dosarului 49).

Din conținutul extrasului de cont bancar al pârâtei rezultă că la 29 iulie 2024 și, respectiv la 5 august 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” a transferat la contul bancar de decontare al pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX” suma totală de 200.000 MDL, în două tranșe a câte 100.000 MDL, cu destinația plății – *plata pentru DAF CF 480, conform contractului nr. 10/07/2024 din 10 iulie 2024* (filele dosarului 50-51).

La 6 iunie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” a expediat în adresa pârâtei cerere de reziliere a contractului și de restituire a avansului, prin care pârâta a fost informată despre rezilierea contractului de vânzare-cumpărare auto nr. 10/04/2024 din 10 iulie 2024 (filele dosarului 14-15).

Ulterior, la 25 noiembrie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” a expediat în adresa pârâtei reclamație prin care aceasta a fost informată despre rezoluțiunea contractului nr. 10/07/2024 din 10 iulie 2024 (fila dosarului 17).

Invocând neexecutarea obligațiilor contractuale asumate și neglijarea efectelor rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 10 iulie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” a promovat în justiție o acțiune prin care a solicitat încasarea sumei de 300.000 MDL și compensarea cheltuielilor de judecată.

După intentarea procesului, la 31 martie 2026, în baza ordinului de plată nr. 81, Societatea cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX” a transferat la conturile reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” suma de 300.000 MDL, cu destinația plății – *rembursare avans în sumă de 300.000 MDL din motivul neachitării integrale a costului DAF CF 480, contract nr. 10/07/2024 în sumă de 47.880 EUR* (fila dosarului 52).

După rambursarea sumei de 300.000 MDL, reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” și-a concretizat cerințele, solicitând doar încasarea taxei de stat, invocând că pârâta a achitat suma de 300.000 MDL, cu titlu de rambursare a avansului.

Analizând explicațiile reprezentantului pârâtei și cercetând probatoriul administrat la dosarul cauzei, instanța de judecată conchide că cerința reclamantei din acțiunea concretizată cu privire la încasarea taxei de stat în mărime de 9.549,97 MDL urmează a fi respinsă.

În acest sens, instanța de judecată enunță că cadrul procesual incident speței impune delimitarea între situația în care pârâtul satisface benevol, după intentarea procesului, pretenția formulată prin cererea de chemare în judecată și situația în care, ulterior intentării procesului, între părți intervine o plată sau o executare care nu confirmă temeinicia acțiunii, ci are o altă justificare factologică, sau contractuală.

Astfel, instanța subliniază că regula instituită de art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă are ca premisă existența unei legături directe între pretenția dedusă judecății și conduita ulterioară a pârâtului, altfel spus, pentru obligarea pârâtului la compensarea cheltuielilor de judecată nu este suficientă simpla constatare că, după intentarea procesului, pârâtul a efectuat o plată în beneficiul reclamantului, iar această plată să reprezinte, prin natura, temeiul și destinația ei, satisfacerea benevolă a pretenției formulate prin cererea de chemare în judecată.

Respectiva concluzie rezultă și din esența normei art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care stabilește că cheltuielile de judecată sunt puse în sarcina părții care a pierdut procesul.

Corespunzător, instanța conchide că compensarea taxei de stat nu are caracter accesoriu și *automat*, dar depinde de rezultatul procesual al examinării cauzei și de stabilirea părții din culpa căreia a fost necesară intentarea procesului. Or, în lipsa unei constatări că pârâta a dat naștere în mod nejustificat procesului prin neexecutarea obligației invocate de reclamantă, nu poate fi reținută obligația acesteia de a suporta cheltuielile de judecată.

La caz, se reține că reclamanta și-a întemeiat acțiunea inițială pe pretinsa neexecutare de către pârâtă a obligațiilor rezultate din contractul de vânzare-cumpărare nr. 10/07/2024 din 10 iulie 2024, având ca obiect automobilul de model DAF CF 480, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G179081, anul producerii 2017, cu prețul contractual de 47.550 EUR.

Or, anume acest contract a fost indicat de reclamantă în textul cererii de chemare în judecată ca fiind rezoluționat și anume copia acestui contract a fost anexată la acțiune, iar suma de 300.000 MDL a fost calificată de aceasta drept avans achitat în temeiul raportului contractual respectiv.

Din probatoriul cercetat în ședința de judecată rezultă că între aceleași părți au existat două raporturi contractuale distincte, formalizate prin contracte încheiate la aceeași dată și având același număr, însă care au avut ca obiect autovehicule diferite, cu date de identificare diferite și cu prețuri contractuale diferite.

Astfel, primul contract, pe care reclamanta și-a întemeiat acțiunea, vizează automobilul de model DAF CF 480, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G179081, anul producerii 2017, cu prețul de 47.550 EUR, pe când, cel de-al doilea contract vizează automobilul de model DAF CF 480 T, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G209432, anul producerii 2018, cu prețul de 47.880 EUR.

Instanța reține că prin înscrisurile probatorii prezentate de reprezentantul pârâtei, se confirmă existența celui de-al doilea contract, precum și importarea în Republica Moldova a autovehiculului DAF CF 480 T, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G209432, anul producerii 2018, fapt confirmat prin declarația vamală din 21 august 2024.

Aceste circumstanțe sunt relevante în contextul soluționării prezentului litigiu, deoarece, plata ulterioară efectuată de pârâtă la 31 martie 2026, nu a fost realizată cu referire la contractul invocat de reclamantă în acțiunea inițială, ci cu indicarea expresă a faptului că suma de 300.000 MDL reprezintă „*rambursare avans [...] din motivul*

neachitării integrale a costului DAF CF 480, contract nr. 10/07/2024 în sumă de 47.880 EUR".

Prin urmare, destinația plății efectuate la 31 martie 2026, indică faptul că suma de 300.000 MDL a fost restituită în legătură cu raportul contractual având prețul de 47.880 EUR și nu în legătură cu raportul contractual având prețul de 47.550 EUR, pe care reclamanta și-a întemeiat acțiunea inițială.

Sub acest aspect, instanța apreciază că reclamanta nu a demonstrat că plata de 300.000 MDL efectuată de pârâtă după intentarea procesului a constituit satisfacerea benevolă a pretenției deduse judecății, ba dimpotrivă, materialele cauzei impun concluzia că plata respectivă a fost efectuată în legătură cu un alt raport contractual dintre părți, iar faptul că ambele contracte poartă aceeași dată și același număr nu este suficient, prin el însuși, pentru a identifica plata ca executare a obligației litigioase invocate în acțiune.

Concomitent, instanța precizează că deși reclamanta a susținut că suma de 300.000 MDL achitată de pârâtă reprezintă rambursarea avansului solicitat prin acțiune, aceasta nu a prezentat probe concludente din care să rezulte că plățile efectuate anterior în mărime totală de 300.000 MDL au fost aferente contractului având ca obiect automobilul DAF CF 480, cod de identificare (VIN) XLRTEM4300G179081, anul producerii 2017, cu prețul de 47.550 EUR.

Or, în condițiile în care între aceleași părți au existat două contracte similare, încheiate la aceeași dată și având același număr, sarcina probării corespondenței exacte dintre plata efectuată, contractul invocat și pretenția dedusă judecății revenea reclamantei.

Cu referire la acest aspect, instanța subliniază că ordinele de plată și extrasul de cont bancar prezentate de pârâtă, conțin mențiuni generale cu privire la „*plata pentru DAF CF 480*" *conform contractului nr. 10/07/2024 din 10 iulie 2024*, însă aceste mențiuni nu permit, în mod neechivoc, atribuirea plăților către contractul invocat de reclamantă în acțiunea inițială, în condițiile existenței unui al doilea contract cu același număr și cu un obiect apropiat, dar distinct.

Mai mult, ordinul de plată nr. 81 din 31 martie 2026, prin care pârâta a restituit suma de 300.000 MDL, conține o destinație a plății care face trimitere la contractul în sumă de 47.880 EUR, iar această mențiune are o valoare probatorie determinantă în speță, de vreme ce exprimă temeiul plății chiar la momentul efectuării acesteia și nu confirmă că pârâta ar fi recunoscut obligația invocată prin acțiune în raport cu contractul având prețul de 47.550 EUR.

În aceste condiții, instanța nu poate reține aserțiunea reprezentantului reclamantei din cererea de concretizare potrivit căreia pârâta ar fi satisfăcut benevol pretenția din acțiune, după intentarea procesului, or, pentru aplicarea normei articolului 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă, plata efectuată de pârât trebuie să reprezinte executarea obligației pretinse prin cererea de chemare în judecată, dar nu o plată efectuată în legătură cu un alt raport juridic dintre aceleași părți.

Totodată, instanța reține că reclamanta, prin cererea de concretizare, nu a renunțat la acțiune în condițiile art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ci și-a modificat obiectul pretențiilor, solicitând exclusiv compensarea taxei de stat.

Având în vedere această concretizate, instanța este ținută să verifice dacă taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, poate fi pusă în încasată de la pârâtă, ca urmare a conduitei procesuale a acesteia, așa cum. în lipsa unei legături directe între acțiunea intentată și plata efectuată ulterior de pârâtă, nu poate fi reținut că procesul a fost generat din culpa pârâtei.

După cum s-a precizat *supra,* materialele cauzei relevă o neclaritate obiectivă privind identificarea raportului contractual în temeiul căruia au fost efectuate plățile și în temeiul căruia a fost solicitată restituirea sumei de 300.000 MDL, neclaritate care nu poate fi imputată pârâtei pentru a justifica obligarea acesteia la compensarea taxei de stat.

Mai mult, instanța subliniază că taxa de stat constituie parte componentă a cheltuielilor de judecată, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, iar compensarea acesteia se dispune doar în condițiile stabilite de lege, în raport cu soluția pronunțată asupra pretențiilor și cu conduita procesuală a părților.

Respectiv, în măsura în care acțiunea concretizată are ca obiect exclusiv compensarea taxei de stat, iar reclamanta nu a demonstrat că plata ulterioară de 300.000 MDL a reprezentat satisfacerea benevolă a pretenției deduse judecății, cerința privind încasarea taxei de stat nu poate fi admisă.

În consecință, nefiind demonstrată întrunirea condițiilor prevăzute de art. 94 alin. (1) și art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă pentru punerea cheltuielilor de judecată în sarcina pârâtei, instanța conchide că cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX” cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

în temeiul articolelor 94, 97, 236, 238–241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „UNI-LAMAN SHIPPING AGENCY” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SUPREMA LEX” cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Ion BOCAN